

כיבוי אוטומטי בלוחות חשמל:

לפני כ- 20 שנים כתבתי לידידי חיים תמם מכתב המבקש לדעת מה הבסיס הניסיוני והמחקרי להתקנת מערכות כיבוי אוטומטי בלוחות חשמל. מערכת כזו עולה בממוצע כ- 6,000 ש. האם יש להוצאה זו הצדקה במבחן התוצאה. האם נערכות ניתוחים של אירועי שריפה אשר משמשים בסיס לדרישה זו?

לא קבלתי תשובה עניינית מן הסתם כיוון שלא הייתה תשובה. בינתיים חלו שכלולים בדרישות. אחד מהם הדרישה לניתוק הלוח (אלא אם יש נוכחות 24 שעות ביממה) וויתור על הדרישה עם הלוח הוא Type Tested בהתאם לת"י 1419.

הויתור בקשר עם Type Tested לא תואם את עניין "ההפרדה" בין התאים. מכיוון שבהרבה לוחות מסוג זה אין הפרדה. לכן הייתי אומר שמרופפים את הדרישות.

בזמנו טענתי שלא נדרשות מערכות כיבוי אוטומטיות ללוחות של תחנות כוח גרעיניות בעולם. מדוע שכל לוח קטן במדינת ישראל זוכה לתשומת לב כזו?

לפי NFPA 850ⁱ, התקנה של מערכות כיבוי אוטומטיות בלוחות חשמל מתבצעת רק אחרי עריכת סקר סיכונים.

אני לא מכיר בעולם דרישה של רשויות בעניין הזה. הרי זה עניין של בעל הבית ומבטחיו. האם לוח חשמל המיוצר במפעל מסודר פחות מסוכן ממערכת חשמל עם חיבורים מרובים מעל תקרה תותבת?

יתרה מזו - בלוחות שונים מורכבים מפוחים לאורור היוצרים מאות החלפות בשעה. איך מתמודדים עם זה?

אין שום תקן ספציפי לכיבוי אוטומטי בלוחות חשמל. לפי דרישת שירותי הכבאות, התקן הקובע הוא NFPA 2001, אלא זה תקן המיועד לכיבוי בגז במקומות מאוישים.

התקן היחיד הקרוב לנושא הוא NFPA-12 בקשר למערכות מבוססות CO2. אבל דווקא תקן זה הושמט מההוראות....

ⁱ NFPA 850- *Recommended Practice for Fire Protection for Electric Generating Plants and High Voltage Direct Current Converter Stations,*